

Ομιλία π. Δανιήλ Ψωίνου στο “ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...”: Γιατί να εκκλησιαστώ;

/ [Ενορίες](#)

Η Εκκλησία είναι η ζωή μας και εκκλησιάζομαι σημαίνει ότι αποδέχομαι την πρόσκληση της Εκκλησίας και πάω εκεί να ζήσω τη ζωή της, έτσι όπως εκείνη, δηλαδή ο Θεός, θέλει και εντέλλεται. Το ερώτημα περί εκκλησιασμού δεν αναφέρεται σε μία επίσκεψη, ούτε στην εκπλήρωση μιας τυπικής θρησκευτικής υποχρέωσης, αλλά κάνει λόγο για μία συμμετοχή.

Ομιλία με θέμα «Γιατί να εκκλησιαστώ;», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης π. Δανιήλ Ψωίνος, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 9 Οκτωβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Η σειρά των ομιλιών που θα πραγματοποιήσει ο π. Δανιήλ έχουν γενικό τίτλο «Πνευματικά και σωτήρια “γιατί”» και το πρώτο ερώτημα αναφέρεται στον εκκλησιασμό. Ένα ερώτημα που απασχολεί κάθε άνθρωπο που θέλει να χτίσει τη σχέση του με το Θεό.

Η απάντηση στο ερώτημα προϋποθέτει την κατανόηση του νοήματος του. Όλοι οι βαπτισμένοι είμαστε Εκκλησία και στο Ναό βρισκόμαστε για να εκφράσουμε αυτήν την ιδιότητα μας.

«Η Εκκλησία είναι η ζωή μας και εκκλησιάζομαι σημαίνει ότι αποδέχομαι την πρόσκληση της Εκκλησίας και πάω εκεί να ζήσω τη ζωή της, έτσι όπως εκείνη, δηλαδή ο Θεός, θέλει και εντέλλεται. Το ερώτημα περί εκκλησιασμού δεν αναφέρεται σε μία επίσκεψη, ούτε στην εκπλήρωση μιας τυπικής θρησκευτικής υποχρέωσης, αλλά το ερώτημα αυτό κάνει λόγο για μία συμμετοχή.»

Όλοι συμμετέχουμε κι όλοι ζούμε τα γεγονότα της θείας οικονομίας μέσα στην Εκκλησία. Μπαίνουμε στην Εκκλησία και καθαριζόμαστε από τη βρωμιά της αμαρτίας και με τα ιερά μυστήρια ο άνθρωπος όχι μόνο καθαρίζεται αλλά ανακαινίζεται. Και βγαίνει ο άνθρωπος από την Εκκλησία ανακαινισμένος, ανανεωμένος, παρηγορημένος και ενισχυμένος.

Και βλέποντας την ζωή των αγίων που εικονίζονται στους Ναούς παίρνουμε κουράγιο και δύναμη, γιατί βλέπουμε ότι οι άγιοι τα κατάφεραν, νίκησαν, υπάρχει ελπίδα και μπορούμε κι εμείς να τα καταφέρουμε. Οι περισσότεροι άγιοι έπεσαν και σηκώθηκαν κι αυτό όταν το ξέρουμε μας βοηθάει πολύ.

Μέσα στην Εκκλησία, συνέχισε ο π. Δανιήλ, ζούμε το έλεος του Θεού που είναι μέγα και αμέτρητο, γιατί αν ήταν λίγο δεν θα σωζόταν κανείς. Κι όταν πληροφορούμαστε ότι ο Θεός είναι πολυέλεος αναπτερώνεται το ηθικό μας και προσπαθούμε περισσότερο τον καλό αγώνα.

«Πάμε στην Εκκλησία γιατί είναι εντολή του Θεού και στην πίστη δεν μπορούμε να επιλέγουμε κάποια που μας βολεύουν και κάποια άλλα που μας δυσκολεύουν να τα αφήνουμε στην άκρη.

Οι άγιοι Πατέρες, μας λένε ότι οι ιεροί Ναοί αποτελούν πνευματικά λιμάνια, όπου ο άνθρωπος ρίχνει την άγκυρα της πίστεως, ξεκουράζεται και καθαρίζεται, συναντά τον Θεό και θεοποιείται παίρνοντας το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Επίσης μας λένε ότι είναι προθάλαμοι του παραδείσου, όπου τελούνται ουράνια πράγματα.»

Την ανάγκη να βρισκόμαστε στο Ναό μας την έδειξε ο ίδιος ο Χριστός, όπως επεσήμανε ο π. Δανιήλ. Οδηγήθηκε στο Ναό 40 ημέρες μετά τη γέννηση Του ενώ η Παναγία έμεινε περίπου 12 χρόνια στο Ναό. Επίσης ο Κύριος 12ετής, έμεινε περίπου τρεις ημέρες στο Ναό να διδάσκει.

Η Εκκλησία είναι φρούριο κατά του διαβόλου, κατά τον ιερό Χρυσόστομο, που μας προφυλάσσει από τα βέλη του πονηρού. Μέσα στην Εκκλησία η προσευχή μας γίνεται πιο δυνατή και η προσευχή των πολλών είναι μεγαλύτερη δύναμη από την προσευχή ενός.

«Στην Εκκλησία όμως δεν πάμε μόνο για να προσευχηθούμε, αλλά κάνουμε κάτι περισσότερο. Λατρεύουμε το Θεό μας, κάνουμε θεία Λειτουργία. Η λατρεία είναι κάτι περισσότερο από προσευχή και δέηση, είναι μυστήριο, ένωση του ανθρώπου με το Θεό.»

Μέσα στην Εκκλησία υψώνονται τα χέρια μας ικετευτικά προς το Θεό και αυτά τα προσευχητικά χέρια παίρνουν δύναμη για πνευματική δουλειά, όπως πάλι λέει ο ιερός Χρυσόστομος. Όλος ο άνθρωπος ενδυναμώνεται συμμετέχοντας στη ζωή της Εκκλησίας, ώστε να εργαστεί πνευματικά και να επιτύχει τη θέωση.

Όπως μας λένε οι Πατέρες, αν κάποιος έχει μέσα του μία λύπη ή έναν πόνο και έρθει στην Εκκλησία, αυτό διαλύεται και φεύγει ανακουφισμένος από τη χάρη του Θεού. Αυτό δεν σημαίνει ότι γίνονται μάγια ή μαγείες, παρατήρησε ο π. Δανιήλ, αλλά ο άνθρωπος λαμβάνει τον τρόπο και την δύναμη από το Θεό να παλέψει τα πράγματα.

Η θεία Λειτουργία, είπε ολοκληρώνοντας την ομιλία του, δεν γίνεται απλά για να παραβρεθούμε, αλλά γίνεται για να μεταλάβουμε όλοι. Στην Εκκλησία ενωνόμαστε με το Θεό και παρηγορούμε την πείνα της ψυχής μας. Η θεία Λειτουργία είναι ένα τραπέζι, η Αγία Τράπεζα, όπου εκεί παρατίθεται ο ουράνιος άρτος, για να φάμε και να χορτάσουμε.

«Στην Εκκλησία βρισκόμαστε μέσα στην κιβωτό και σωζόμαστε, απολαμβάνουμε και ζούμε την αγάπη του Θεού, τονώνονται οι δεσμοί μεταξύ μας, νιώθουμε την στήριξη του αδελφού χριστιανού. Η Εκκλησία είναι πηγή χαράς, ειρήνης και μέσα σε αυτήν φωτιζόμαστε, αγιαζόμαστε, ενισχύεται ο αγώνας μας κι έχει αξία η αρετή μας.

Η συμμετοχή μας στην Εκκλησία είναι χαρά, υπαρξιακή ανάγκη να ζήσει ο άνθρωπος αυθεντικά. Είναι το βήμα που μας καλεί να κάνουμε ο Θεός για να Τον συναντήσουμε».

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς